KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2342/1999,

annettu 28 päivänä lokakuuta 1999,

naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 yksityiskohtaisista säännöistä palkkiojärjestelmien soveltamisen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ([1]) ja erityisesti sen 4 artiklan 8 kohdan, 5 artiklan 5 kohdan, 6 artiklan 7 kohdan, 7 artiklan 5 kohdan, 8 artiklan 4 kohdan, 9 artiklan 4 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan, 11 artiklan 5 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan, 13 artiklan 5 kohdan, 20 artiklan, 23 artiklan 3 kohdan ja 50 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1) Neuvoston asetuksella (ETY) N:o 805/68 ([2]) perustettu palkkiojärjestelmä on korvattu asetuksella (EY) N:o 1251/1999. Uuden järjestelmän huomioon ottamiseksi on tarpeen muuttaa yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 3886/92 ([3]), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1410/1999 ([4]), näiden muutosten johdosta olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen asetuksen (ETY) N:o 3886/92 säännökset.

2) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3—25 artiklassa tarkoitettuihin palkkio- ja tukijärjestelmiin olisi sovellettava tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä 27 päivänä marraskuuta 1992 annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 3508/92 ([5]), jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä', sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1036/1999 ([6]). Sen vuoksi tämän asetuksen säännökset olisi rajattava koskemaan kysymyksiä, joita ei ole ratkaistu laaja-alaisesti yhdennetyn järjestelmän puitteissa.

3) Alueellisen enimmäismäärän ja eläintiheyden tavoitteiden vuoksi eläimet, joihin niitä on sovellettu, eivät voi enää kuulua saman ikäryhmän erityispalkkiohakemukseen. Kausiporrastuspalkkion osalta tällaisia eläimiä on pidettävä eläiminä, joista on myönnetty erityispalkkio.

4) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa säädetään, että jokaisella urospuolisella naudalla on oltava teurastukseen tai vientiin asti nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta 21 päivänä huhtikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 820/97 ([7]) mukainen passi tai vastaava hallinnollinen asiakirja. Olisi säädettävä, että mainittu hallinnollinen asiakirja laaditaan ja vahvistetaan jäsenvaltioissa. Eri jäsenvaltioiden erityisten hallinto- ja valvontaedellytysten huomioon ottamiseksi olisi sallittava muodoltaan erilaisia hallinnollisia asiakirjoja.

5) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan erityispalkkion myöntämisen edellytykseksi pitoaika. Tämän vuoksi olisi määriteltävä mainittu aika ja sen kesto.

6) On suotavaa, että teurastuksen yhteydessä myönnettävän erityispalkkion myöntämisedellytykset vastaisivat teurastuspalkkion myöntämisedellytyksiä. Olisi täsmennettävä asiakirjat, joiden on oltava eläimen mukana teurastukseen, lähettämiseen tai vientiin asti. Palkkion myöntämiseen teurastuksen yhteydessä liittyy erityispiirteitä, joiden huomioon ottamiseksi olisi täsmennettävä härkien ikäedellytykset sekä täysikasvuisten nautojen ruhon tarjontamuoto.

7) Kausiporrastuspalkkion myöntämisedellytyksiä olisi täsmennettävä siten, että ne vastaavat teurastuspalkkion myöntämistä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä. Olisi komission päätöksellä vahvistettava käytettävissä olevien tietojen perusteella jäsenvaltiot, jotka täyttävät tämän palkkiojärjestelmän soveltamisen edellytykset.

8) Emolehmän käsite olisi määriteltävä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Tätä varten olisi pitäydyttävä aikaisempaan järjestelmään kuuluvissa roduissa. Myös aikaisemman järjestelmän hallintoa koskevien sääntöjen soveltamista voidaan pääosin jatkaa erityisesti maidon keskituotoksen ja kansallisen lisäpalkkion osalta.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21.
([2]) EYVL L 148, 28.6.1968, s. 24.
([3]) EYVL L 391, 31.12.1992, s. 20.
([4]) EYVL L 164, 30.6.1999, s. 53.
([5]) EYVL L 355, 5.12.1992, s. 1.
([6]) EYVL L 127, 21.5.1999, s. 4.
([7]) EYVL L 117, 7.5.1997, s. 1.

9) Tuottajakohtaisten enimmäismäärien järjestelmän täytäntöönpanoa varten olisi vahvistettava säännöt näiden enimmäismäärien vahvistamisesta ja niiden ilmoittamisesta tuottajille. Mainitun järjestelmän markkinoita säätelevän vaikutuksen lisäämiseksi olisi säädettävä niiden palkkio-oikeuksien, joita oikeuksien haltija ei ole käyttänyt tietyn ajanjakson aikana, palauttamisesta kansalliseen varantoon. Olisi myös toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että kansallisesta varannosta ilmaiseksi myönnettävien oikeuksien saajat käyttävät nämä oikeudet yksinomaan säädettyihin tarkoituksiin,

10) On tarkoituksenmukaista edistää palkkio-oikeuksien käyttöön ottamista ja niiden osoittamista tuottajille, jotka käyttävät ne hyödykseen. Tätä varten olisi vahvistettava palkkio-oikeuksien käytölle vähimmäisprosentti, jonka olisi oltava riittävä eräissä jäsenvaltioissa esiintyvän käytettävissä olevien oikeuksien käyttämättä jättämisen välttämiseksi, koska siitä voi aiheutua vaikeuksia kansallisen varannon välityksellä palkkio-oikeuksia hakeville tuottajille. Sen vuoksi olisi annettava jäsenvaltioille lupa korottaa palkkioiden käyttöprosentin vähimmäismäärää kuitenkin enintään 90 prosenttiin.

11) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten kumoamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 ([1]) 22 ja 23 artiklassa perustetaan laajaperäistämisohjelmia. Olisi säädettävä tällä tavalla vapautuvien emolehmäpalkkioiden käytön keskeyttämisestä koko mainittuihin ohjelmiin osallistumisen ajan. Olisi kuitenkin sallittava vapautuneiden oikeuksien käyttö poikkeustapauksissa palkkio-oikeuksien tarpeen tyydyttämiseksi muissa maatalouden ympäristötoimissa. Mainitun asetuksen 10 artiklassa perustetun varhaiseläkejärjestelmän yhtenä tarkoituksena on suosia ikääntyneiden viljelijöiden korvaamista viljelijöillä, jotka pystyvät kehittämään tilan taloudellista elinkelpoisuutta. On pelättävissä, että osa viljelijöistä ei osallistu varhaiseläkejärjestelmään, jos se voi ajan mittaan johtaa emolehmäpalkkio-oikeuksien menettämiseen. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava pidentää väliaikaisen luovutuksen kokonaiskestoa näiden ohjelmien mukaan.

12) Oikeuksien siirtoa ja väliaikaista luovuttamista koskevien säännösten täytäntöönpanon yhdenmukaisuus edellyttää eräiden hallinnollisten sääntöjen vahvistamista. Hallinnollisen työn liiallisen kasvun estämiseksi jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus vahvistaa siirrettävien ja luovutettavien oikeuksien vähimmäismäärä. Näillä säännöillä on myös estettävä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 8 artiklan 1 kohdan velvoitteen rikkominen, jonka mukaan siirrettäessä oikeuksia ilman tilan siirtoa tietty prosenttiosuus oikeuksista on luovutettava kansalliseen varastoon. Lisäksi olisi säädettävä väliaikaisen luovuttamisen ajallisesta rajoittamisesta, jolla estetään siirtoon liittyvien sääntöjen kiertäminen.

13) Olisi säädettävä, että oikeuksien siirtoja koskevien hallinnollisten määräaikojen noudattamisessa sallitaan tietty joustavuus tuottajan voidessa osoittaa, että hän on perinyt oikeudet kuolleelta tuottajalta.

14) Tilan siirtona olisi pidettävä erityistapausta, jossa ainoastaan julkisessa tai yhteisessä omistuksessa olevien maiden tuottaja siirtää kaikki oikeutensa toiselle tuottajalle ja lopettaa tuotantonsa.

15) Hallinnollinen siirtojärjestelmä, jossa kaikki ilman tilan siirtoa tehtävät oikeuksien siirrot ja väliaikaiset luovutukset tehdään ainoastaan kansallisen varannon välityksellä, edellyttää soveltamistaan varten tietyn oikeudellisen kehyksen perustamista, jotta järjestelmä säilyttäisi taloudellisen yhdenmukaisuuden tuottajien välistä oikeuksien siirtoa koskevan järjestelmän kanssa. Olisi säädettävä erityisesti objektiivisista perusteista, joilla vahvistetaan oikeuksia siirtäneelle tuottajalle kansallisesta varannosta maksettava summa sekä summa, joka vastaavat oikeudet kansallisesta varannosta saavan tuottajan on maksettava.

16) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 10 artiklassa säädetään mainitussa artiklassa vahvistetut edellytykset täyttäville jäsenvaltioille valinnaisesta erityisjärjestelmästä, jolla hallinnoidaan emolehmäpalkkion myöntämistä hiehoista. Olisi komission päätöksellä määritettävä käytettävissä olevien tietojen perusteella jäsenvaltiot, jotka täyttävät tämän erityisjärjestelmän soveltamisedellytykset. Olisi määriteltävä palkkion myöntämistä koskevat erityiset yksityiskohtaiset säännöt. Emolehmäpalkkion yleistavoitteen mukaisesti palkkio on maksettava tuottajille, joiden hiehokarja on tarkoitettu lehmäkarjojen uudistamiseen eikä teurashiehojen tuottamiseen. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi vahvistettava perusteet, joihin voi sisältyä erityisesti ikärajoitus tai rotuedellytyksiä.

17) On tarpeen määrittää eläintiheyden laskutapa. Eläintiheyden käytännön soveltamisen helpottamiseksi on syytä vahvistaa päivämäärä maidon viitemäärän huomioon ottamiselle.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

18) Laajaperäistämispalkkion maksamisen edellytyksenä on jäsenvaltion valinnan mukaan yhden tai kahden tiheysvaatimuksen noudattaminen. Laajaperäistämispalkkiojärjestelmän eläintiheyden laskemisessa on otettava huomioon kaikki tilalla olevat vähintään kuuden kuukauden ikäiset eläimet. Tämä edellyttää erityisiä sääntöjä eläinten laskemisesta ja tuottajan ilmoituksesta järjestelmään osallistumisesta. Tämän järjestelmän hallintoa voidaan helpottaa huomattavasti käyttämällä asetuksessa (EY) N:o 820/97 tarkoitettua ATK-tietokantaa. Sen vuoksi olisi säädettävä tämän tietokannan käyttämisestä, jos jäsenvaltio katsoo, että sen tietokanta tarjoaa riittävät takeet laajaperäistämispalkkiota koskevien tietojen oikeellisuudesta.

19) Vaarana on, että tuottajat noudattavat keinotekoisesti laajaperäistämispalkkion myöntämiseksi vaadittavia eläintiheyden keskiarvoja, varsinkin jos tiheys on osan vuotta poikkeuksellisen alhainen. Olisi huolehdittava erityisesti, että laajaperäistämispalkkiota ei myönnetä tällaisille tuottajille. Tätä varten olisi selkeyden vuoksi täsmennettävä, että tällainen tilanne kuuluu yhteisen maatalouspolitiikan mukaisia suoran tuen järjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1259/1999 ([1]) 7 artiklan soveltamisalaan, ja sen vuoksi jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat säännökset mainitun artiklan soveltamiseksi laajaperäistämispalkkiojärjestelmässä.

20) Yksinkertaisuuden vuoksi olisi säädettävä laajaperäisimpien tilojen osalta laajaperäistämispalkkion myöntämistä koskevasta valinnaisesta yksinkertaistetusta järjestelmästä.

21) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 4 kohdassa säädetään mainitussa artiklassa vahvistettuja edellytyksiä noudattaville jäsenvaltioille erityisjärjestelmästä, joka koskee laajaperäistämispalkkion myöntämistä lypsylehmistä. Olisi vahvistettava päätöksentekomenettely, jolla voidaan määritellä käytettävissä olevien tietojen perusteella jäsenvaltiot, jotka täyttävät tämän erityisjärjestelmän soveltamisedellytykset. Olisi määriteltävä tämän palkkion myöntämistä koskevat erityiset yksityiskohtaiset säännöt. On tarpeen vahvistaa erityisesti lypsylehmien vähimmäispitoaika, jotta järjestelmä olisi johdonmukainen yleisen laajaperäistämispalkkiojärjestelmän kanssa ja jotta voitaisiin vahvistaa palkkiokelpoisten lypsylehmien tarkka lukumäärä.

22) Määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ([2]) tiettyjen säännösten soveltaminen johtaisi kuukausina ilmoitettujen pitoaikojen pidentämiseen keinotekoisesti yhdellä tai useammalla päivällä. Sen vuoksi olisi annettava asiaa koskevia erityisiä säännöksiä.

23) Teurastuspalkkiosta on tavanomaisesti tehtävä hakemus. Hallinnon yksinkertaistamiseksi tämä hakemus olisi tehtävä yksinkertaistetussa järjestelmässä säädetyllä eläintukihakemuksella, jos siinä on kaikki palkkion maksamiseen oikeuttavat tiedot ja jos eläin on teurastettu samassa jäsenvaltiossa tai toisessa jäsenvaltiossa taikka viety maasta.

24) Asetuksen (EY) N:o 820/97 soveltamiseksi jäsenvaltioilla on 31 päivästä joulukuuta 1999 oltava käytössään täysin toiminnallinen atk-tietokanta. Tällaista tietokantaa olisi voitava käyttää myös teurastuspalkkion hallinnon helpottamiseen, jos jäsenvaltio arvioi tietokantansa tarjoavan riittävät takeet palkkion maksamista koskevien tietojen oikeellisuudesta.

25) Vasikoiden teurastuspalkkioon liitetään enimmäispainovaatimus. Sen vuoksi on tarpeen määritellä ruholle vakiotarjontamuoto, johon tätä enimmäispainoa sovelletaan.

26) Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklan 1 kohdassa vahvistetaan teurastuspalkkion myöntämisen edellytykseksi pitoaika. Tämän vuoksi olisi määriteltävä mainittu aika ja sen kesto.

27) Lisämaksujen osalta komissiolle on toimitettava yksityiskohtaiset tiedot kansallisista säännöistä ja niiden täytäntöönpanosta.

28) Jotta tuottajat voisivat saada palkkiot mahdollisimman hyvissä ajoin, olisi säädettävä ennakoiden myöntämisestä. Kansallisten tai alueellisten enimmäismäärien soveltamisen vuoksi on kuitenkin tarpeen välttää se, että ennakko olisi lopullista maksua suurempi. Tämän vuoksi on aiheellista säätää, että jäsenvaltio voi vähentää ennakon prosenttiosuutta niissä palkkiojärjestelmissä, joita mainitut enimmäismäärät koskevat.

29) Asetuksessa (EY) N:o 1254/1999 säädetään aineiden tai tuotteiden, joita ei ole hyväksytty eläinlääkintää koskevassa sääntelyssä, käyttöön tai laittomaan hallussapitoon sovellettavista seuraamuksista. Uusimistapauksissa olisi jätettävä seuraamusten kestosta päättäminen jäsenvaltioille, joilla on paremmat mahdollisuudet arvioida tehdyn rikkomuksen tosiasiallinen vakavuus.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 113.

([2]) EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

30) Erityispalkkio- ja emolehmäpalkkiojärjestelmän perustana oleva viiteajanjakso on kalenterivuosi. On tarpeen vahvistaa päivämäärä, jonka perusteella määräytyy näiden järjestelmien soveltamiseen liittyvien tekijöiden huomioon ottaminen. Tämän vuoksi sekä hallinnon tehokkuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi päivämääräksi olisi valittava yleensä hakemuksen jättöpäivä. Teurastuksen yhteydessä maksettavan erityispalkkion osalta olisi kuitenkin säädettävä erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä, jotta voidaan välttää suuremman palkkion saamiseksi tehtävät siirrot yhdeltä vuodelta toiselle. Teurastuspalkkion tapauksessa todellisten toimien kannalta edustavampi on teurastus- tai vientipäivä.

31) Maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98 ([1]) 5 artiklassa tarkoitettujen tukien palkkioiden ja määrien määräytymisperusteen määräytymispäivänä sovellettavaksi valuuttakurssiksi määritellään yhden ainoan päivän kurssi. On tarkoituksenmukaista vahvistaa määräytymisperusteen määräytymispäivänä sovellettava kurssi siten, että periaatteessa nämä tuet, palkkiot ja määrät eivät kansalliseksi valuutaksi muunnettaessa kärsi yhden ainoan päivän kurssista johtuvista äkillisistä muutoksista. Tässä tarkoituksessa vaikuttaa suositeltavalta ratkaisulta käyttää palkkionmaksuvuotta edeltävän kuukauden aikana sovellettavien valuuttakurssien aikaan suhteutettua keskiarvoa.

32) Naudanliha-alan palkkiojärjestelmien uudistuksen yhteydessä toteutettujen toimenpiteiden seuraamiseksi komission on saatava kaikki tiedot jäsenvaltioiden toteuttamista täytäntöönpanotoimenpiteistä sekä mainittujen järjestelmien soveltamisesta saaduista määrällisistä tuloksista. Tämän vuoksi olisi säädettävä eräistä jäsenvaltioiden tiedonantovelvollisuuksista. Tietojen toimittamisen ja analysoinnin helpottamiseksi olisi säädettävä niiden yhdenmukaisesta esittämisestä.

33) Uuteen järjestelmään siirtymisen helpottamiseksi tarvitaan siirtymäsäännöksiä tietojen toimittamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen sekä eläinten merkitsemis- ja tunnistamisvelvollisuuden osalta.

34) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3—25 artiklassa säädettyjen palkkio- ja tukijärjestelmien soveltamisesta.

([1]) EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

I LUKU

ERITYISPALKKIO

(asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artikla)

1 jakso

Yleinen järjestelmä

2 artikla

Hakemus

1. Asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 säädetyn yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä', vaatimusten lisäksi jokaisessa asetuksen (EY) N:o 3508/92 6 artiklan 8 kohdassa tarkoitetussa eläintukihakemuksessa, jäljempänä 'hakemus', on mainittava:

a) eläinten lukumäärät ikäryhmittäin;

b) viittaukset passeihin tai hallinnollisiin asiakirjoihin, jotka seuraavat hakemusten perusteena olevien eläinten mukana.

2. Hakemuksen voi tehdä ainoastaan eläimistä, jotka ovat pitoajan ensimmäisenä päivänä:

a) sonnit vähintään seitsemän kuukauden ikäisiä

tai

b) härät ensimmäisen ikäryhmän osalta vähintään seitsemän ja enintään 19 kuukauden tai toisen ikäryhmän osalta vähintään 20 kuukauden ikäisiä.

3 artikla

Palkkion myöntäminen

Eläimistä, joita ei ole hyväksytty palkkiokelpoisiksi joko asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun suhteellisen vähennyksen soveltamisen tai mainitun asetuksen 12 artiklassa tarkoitetun eläintiheyden soveltamisen vuoksi, ei voi enää tehdä hakemusta samassa ikäryhmässä, ja niitä pidetään eläiminä, joista on myönnetty palkkio.

4 artikla

Passit ja hallinnolliset asiakirjat

1. Jos passia ei ole asetuksen (EY) N:o 820/97 6 artiklan mukaisilla edellytyksillä käytettävissä, se korvataan asetuksen (EY) N:o 1254/1999 4 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla kansallisella hallinnollisella asiakirjalla.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava, että tällä passilla tai hallinnollisella asiakirjalla voidaan varmistaa yhden ainoan palkkion myöntäminen eläintä ja ikäryhmää kohden.

Tätä varten jäsenvaltioiden on annettava toisilleen tarvittavaa apua.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kansallinen hallinnollinen asiakirja on:

a) asiakirja, joka seuraa jokaisen yksittäisen eläimen mukana;

b) tuottajan pitämä yhdistetty luettelo, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos kyseiset eläimet pysyvät samalla tuottajalla ensimmäisen hakemuksen jätöstä siihen asti, kun ne saatetaan markkinoille teurastusta varten;

c) keskusviranomaisen ylläpitämä yhdistetty luettelo, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos jäsenvaltio tai jäsenvaltion osa, joka käyttää tätä mahdollisuutta, tarkastaa kaikki hakemukseen kuuluvat eläimet paikalla, valvoo näiden eläinten liikkumista sekä merkitsee jokaisen tarkastetun eläimen selvällä merkinnällä, ja tuottajilla on velvollisuus suostua näihin toimenpiteisiin,

d) keskusviranomaisen ylläpitämä yhdistetty luettelo, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, jotta vältetään palkkion myöntäminen kaksi kertaa samasta ikäryhmästä, sekä toimittaa pyynnöstä viipymättä kaikki tiedot jokaista eläintä koskevasta palkkiosta.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää yhtä tai useampaa näistä mahdollisuuksista, on ilmoitettava tästä komissiolle hyvissä ajoin ja annettava sille tiedoksi asiaa koskevat toimeenpanosäännökset.

Edellä c alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltion osina pidetään ainoastaan Iso-Britanniaa ja Pohjois-Irlantia.

5 artikla

Pitoaika

Pitoajan kesto on kaksi kuukautta laskettuna hakemuksen jättöpäivää seuraavasta päivästä.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että tuottaja voi määritellä muun kauden alkamispäivän, jonka ajankohta ei saa olla myöhäisempi kuin kaksi kuukautta hakemuksen jättöpäivästä.

6 artikla

Alueellinen enimmäismäärä

1. Jos suhteellisen vähennyksen soveltamisen johdosta palkkiokelpoisten eläinten lukumääräksi tulee muu kuin kokonaisluku, desimaaliosasta myönnetään yhtä eläinkohtaista palkkiota vastaava osuus. Tätä varten otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

2. Kun jäsenvaltiot päättävät määritellä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3 artiklan c alakohdan mukaisia alueita tai muuttaa alueidensa nykyisiä osia, niiden on ilmoitettava tästä komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta ja täsmennettävä tässä ilmoituksessa kyseisen alueen määrittely sekä sitä koskeva enimmäismäärä. Kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

7 artikla

Eläinten tilakohtaisen lukumäärän rajoitukset

1. Jos jäsenvaltio muuttaa 90 eläimen tila- ja ikäryhmäkohtaista rajoitusta tai poikkeaa siitä, sen on ilmoitettava tästä komissiolle ennen asianomaisen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta.

Jos jäsenvaltio lisäksi vahvistaa tilakohtaisen eläinten vähimmäismäärän, jonka alittuessa suhteellista vähennystä ei sovelleta, sen on ilmoitettava tästä komissiolle ennen asianomaisen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta.

2. Edellä 2 kohdan soveltamiseksi myöhemmin tehtävistä kaikista muutoksista on ilmoitettava komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

2 jakso

Teurastuspalkkion myöntäminen

8 artikla

Myöntämismenettely

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää teurastuksen yhteydessä erityispalkkion, joka maksetaan sormien osalta yhdestä ainoasta ikäryhmästä ja härkien osalta ensimmäisestä tai toisesta ikäryhmästä taikka myönnetään molemmista ikäryhmistä yhdessä.

2. Jäsenvaltioiden, jotka ovat päättäneet soveltaa 1 kohdassa säädettyä järjestelmää, on säädettävä, että palkkio myönnetään myös lähetettäessä palkkiokelpoisia eläimiä toiseen jäsenvaltioon tai vietäessä niitä kolmanteen maahan.

3. Jos 1 ja 2 kohdassa säädettyä järjestelmää sovelletaan, palkkion myöntämisen edellytyksenä on tämän jakson ja 34 ja 35 artiklan 1 ja 2 kohdan säännösten noudattaminen soveltuvin osin.

4. Tukihakemuksessa on ilmoitettava 35 artiklan 1 kohdassa säädettyjen tietojen lisäksi, haetaanko tukea sonnista vai härästä, ja tukihakemukseen on liitettävä asiakirja, jossa on 4 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi tarvittavat tiedot. Tämä asiakirja on jäsenvaltion valinnan mukaan yksi seuraavista:

a) passi tai yksi kappale passista, jos käytetty passimalli muodostuu useasta kappaleesta;

tai

b) jäljennös passista, jos käytetty passimalli muodostuu yhdestä ainoasta kappaleesta; jäljennös on palautettava toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EY) N:o 820/97 6 artiklan mukaisesti; tässä tapauksessa jäsenvaltion on toteutettava toimenpiteet varmistaakseen siitä, että jäljennöksen tiedot vastaavat alkuperäisen passin tietoja;

taikka

c) kansallinen hallinnollinen asiakirja, jos käytettävissä ei ole asetuksen (EY) N:o 820/97 6 artiklassa tarkoitettujen edellytysten mukaista passia.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin olla soveltamatta kansallista hallinnollista asiakirjaa. Tällöin niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että eläimistä, joilla käydään yhteisön sisäistä kauppaa, myönnettäisiin samassa ikäryhmässä kaksi palkkiota.

Jos jäsenvaltiolla on asetuksen (EY) N:o 820/97 3 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettu tietokanta, ja jos tässä tietokannassa on jäsenvaltion edellyttämät tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että yhtä eläintä ja yhtä ikäryhmää kohden myönnetään ainoastaan yksi palkkio, tukihakemukseen ei tarvitse liittää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua asiakirjaa.

Jos jäsenvaltio soveltaa 35 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on poiketen ensimmäisestä alakohdasta toteutettava lisäksi tarvittavat toimenpiteet, jotta tuottaja voi määritellä eläimet, joista hän hakee erityispalkkiota.

5. Sonneista on teurastuksen todistamisen yhteydessä mainittava teuraspaino.

6. Jos eläin lähetetään maasta, sen lähettäminen on todistettava lähettäjän ilmoituksella, johon on merkitty erityisesti eläimen määräjäsenvaltio.

Tässä tapauksessa tukihakemuksessa on mainittava:

a) lähettäjän nimi ja osoite (tai vastaava koodi)

b) eläinten tunnistenumerot

c) vakuutus siitä, että eläin on vähintään yhdeksän kuukauden ikäinen.

Tukihakemus on jätettävä ennen eläimen asianomaisen jäsenvaltion alueelta poistumista ja todiste lähettämisestä on jätettävä kolmen kuukauden kuluessa eläimen asianomaisen jäsenvaltion alueelta poistumisesta.

9 artikla

Myöntämisjarjestelmän erityispiirteet

1. Poiketen 5 artiklasta palkkio maksetaan tuottajalle, joka on pitänyt eläintä kahden kuukauden vähimmäispitoajan, jonka päättymisestä teurastukseen, lähettämiseen tai vientiin on kulunut vähemmän kuin yksi kuukausi.

Härkien osalta palkkion myöntämiseen sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) ensimmäisen ikäryhmän palkkio voidaan maksaa vain, jos tuottaja on pitänyt eläintä vähintään kaksi kuukautta eläimen ollessa vähintään seitsemän kuukauden ja alle 22 kuukauden ikäinen;

b) toisen ikäryhmän palkkio voidaan maksaa vain, jos tuottaja on pitänyt vähintään 20 kuukauden ikäistä eläintä vähintään kaksi kuukautta;

c) palkkio voidaan maksaa molemmista ikäryhmistä yhdessä vain, jos tuottaja on pitänyt eläintä vähintään neljä peräkkäistä kuukautta a ja b alakohdassa tarkoitettujen ikäedellytysten mukaisesti;

d) palkkio maksetaan ainoastaan toisesta ikäryhmästä, jos eläin on lähetetty toisesta jäsenvaltiosta sen saavutettua 19 kuukauden iän.

2. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklassa tarkoitettua eläintiheyttä laskettaessa jokainen eläin, jota koskevassa hakemuksessa on yhdistetty kaksi ikäryhmää, otetaan huomioon kahdesti.

3. Teuraspaino vahvistetaan sellaisen ruhon perusteella, joka täyttää neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1208/81 [1] 2 artiklassa määritellyt vaatimukset.

Jos ruhon tarjontamuoto poikkeaa tästä määritelmästä, sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 563/82 [2] liitteessä olevia korjauskertoimia.

Jos eläin teurastetaan teurastamossa, jossa ei sovelleta yhteisön täysikasvuisten naudanruhojen luokitusasteikkoa, jäsenvaltio voi sallia painon vahvistamisen teurastetun eläimen elopainon perusteella. Tällöin teuraspainon katsotaan olevan vähintään 185 kilogrammaa, jos eläimen elopaino on vähintään 340 kilogrammaa.

10 artikla

Tietojen toimittaminen

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tieto päätöksestään soveltaa tässä jaksossa säädettyä myöntämisjärjestelmää sekä sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ennen asianomaisen kalenterivuoden alkua.

[1] EYVL L 123, 7.5.1981, s. 3.
[2] EYVL L 67, 11.3.1982, s. 23.

II LUKU

KAUSIPORRASTUSPALKKIO

(asetuksen (EY) N:o 1254/1999 5 artikla)

11 artikla

Palkkion soveltaminen

Viimeistään kunkin kalenterivuoden 1 päivänä elokuuta komissio päättää, missä jäsenvaltioissa voidaan myöntää seuraavan kalenterivuoden kausiporrastuspalkkiota.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen sen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta, jona palkkio myönnetään, päätöksestään soveltaa asetuksen (EY) N:o 1254/1999 5 artiklan 3 kohtaa.

12 artikla

Oikeus palkkioon

1. Palkkio voidaan myöntää ainoastaan naudoista, joista on jo maksettu erityispalkkio tai joista erityispalkkiota pidetään 3 artiklan mukaisesti maksettuna kausiporrastuspalkkiota soveltavassa jäsenvaltiossa ja jotka teurastetaan kausiporrastuspalkkiota soveltavassa jäsenvaltiossa.

2. Palkkio voidaan myöntää ainoastaan tuottajalle, joka piti eläintä viimeksi ennen sen teurastusta.

13 artikla

Hakemus

1. Tuottaja jättää hakemuksen sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka alueella hänen tilansa sijaitsee.

2. Hakemus on laadittava 8 artiklan 4 kohdan sekä 35 artiklan säännösten, joita sovelletaan soveltuvin osin, mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet tarkistaakseen, että erityispalkkio on myönnetty, ja niiden on tarkastettava säännöllisesti ja ennalta ilmoittamatta 35 artiklassa tarkoitettujen todistusten oikeellisuus.

III LUKU

EMOLEHMÄPALKKIO

(asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6—10 artikla)

1 jakso

Yleinen järjestelmä

14 artikla

Lihakarjarotua olevat lehmät

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 3 artiklan f alakohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun lihakarjarotuun kuuluvina ei pidetä tämän asetuksen liitteessä I ilmoitettuihin rotuihin kuuluvia lehmiä.

15 artikla

Tuottajakohtainen enimmäisviitemäärä

1. Jos jäsenvaltio muuttaa asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua 120 000 kilogramman tuottajakohtaista enimmäisviitemäärää tai poikkeaa siitä, sen on ilmoitettava tästä komissiolle ennen asianomaisen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta.

2. Edellä 1 kohdan soveltamiseksi myöhemmin tehtävistä kaikista muutoksista on ilmoitettava komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

16 artikla

Pitoaika

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kuuden kuukauden pitoaika alkaa hakemuksen jättöpäivää seuraavana päivänä.

17 artikla

Hakemus

1. Kun palkkiota haetaan asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, yhdennetyn järjestelmän vaatimusten lisäksi jokaisessa eläintukihakemuksessa tai, jäsenvaltion valinnan mukaan, asetuksen (EY) N:o 3508/92 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa pinta-alatukihakemuksessa, jäljempänä 'hakemus', on oltava:

a) ilmoitus maidon tuottajakohtaisesta viitemäärästä, joka on myönnetty tuottajalle kyseisenä kalenterivuonna alkavan 12 kuukauden pituisen lisämaksujärjestelmän soveltamisajanjakson alkamista edeltävänä 31 päivänä maaliskuuta; jos tämä määrä ei ole tiedossa hakemuksen jättöpäivänä, se on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle niin pian kuin mahdollista; ja

b) tuottajan sitoumus olla lisäämättä hakemuksen jättämistä seuraavien 12 kuukauden aikana tuottajakohtaista viitemääräänsä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua enimmäismäärää suuremmaksi.

Kuitenkin b alakohtaa ei sovelleta, jos jäsenvaltio on poistanut mainitun enimmäismäärän.

2. Hakemukset on tehtävä jäsenvaltion erikseen vahvistaman yhteen kalenterivuoteen sisältyvän kuuden kuukauden ajanjakson kuluessa.

Jäsenvaltio voi säätää erillisistä jättökausista tämän jakson sisällä.

18 artikla

Keskimääräinen maitotuotos

Keskimääräinen maitotuotos lasketaan liitteessä II ilmoitettujen keskimääräisten maitotuotosten perusteella. Jäsenvaltio voi kuitenkin käyttää laskennassa jäsenvaltion hyväksymää asiakirjaa, jossa todistetaan tuottajan lypsykarjan keskimääräinen maitotuotos.

19 artikla

Kansallinen lisäpalkkio

1. Kansallinen lisäpalkkio voidaan myöntää ainoastaan tuottajalle, joka saa samana kalenterivuonna yhteisön emolehmäpalkkion.

Se voidaan myöntää tähän palkkioon oikeutettujen eläinten enimmäismäärän rajoissa, johon on tarvittaessa sovellettu asetuksen (EY) N:o 1254/1999 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä suhteellista vähennystä.

2. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäpalkkion myöntämiselle lisäedellytyksiä. Niiden on ilmoitettava näistä edellytyksistä komissiolle hyvissä ajoin ennen kuin niiden soveltaminen aloitetaan.

3. Komissio päättää viimeistään kunkin kalenterivuoden 1 päivänä elokuuta, mitkä jäsenvaltiot täyttävät asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut edellytykset.

2 jakso

Enimmäismäärät, varannot ja siirrot

20 artikla

Tuottajakohtainen enimmäismäärä

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava jokaiselle tuottajalle tuottajakohtainen enimmäismäärä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

2. Jokaisen tuottajan enimmäismäärä on ilmoitettava tälle heti, kun se on mahdollista ja viimeistään viikkoa ennen vuoden 2000 tukihakemusten jättöajan alkamista.

21 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2000 yksityiskohtaiset säännöt, joiden mukaisesti ne ovat toteuttaneet tuottajakohtaisten enimmäismäärien vähentämisen asetuksen (EY) N:o 1254/1999 7 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi, sekä tuottajille annettujen oikeuksien kokonaismäärä ja varantoon siirrettyjen oikeuksien määrä.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2000 asetuksen (EY) N:o 1254/1999 8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi tehdyn vähennyksen laskutapa ja tarvittaessa mainitun artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet sekä mahdolliset muutokset ennen kunkin vuoden 1 päivää tammikuuta.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava liitteessä IV olevaa taulukkoa käyttäen komissiolle viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä maaliskuuta alustavasti ja 31 päivänä heinäkuuta lopullisesti:

a) edeltävän kalenterivuoden aikana ilman tilan siirtoa tehtyjen oikeuksien siirtojen johdosta kansalliseen varastoon korvauksetta siirrettyjen palkkio-oikeuksien määrä;

b) 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen niiden käyttämättömien palkkio-oikeuksien määrä, jotka on siirretty kansalliseen varantoon edeltävän kalenterivuoden aikana;

c) asetuksen (EY) N:o 1254/1999 9 artiklan 3 kohdan soveltamiseksi edeltävän kalenterivuoden aikana annettujen oikeuksien määrä.

22 artikla

Ilmaiseksi saadut oikeudet

Lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja erityistapauksia tuottaja, joka on saanut palkkio-oikeuksia ilmaiseksi kansallisesta varannosta, ei kolmena seuraavana kalenterivuonna saa siirtää ja/tai väliaikaisesti luovuttaa oikeuksiaan.

23 artikla

Oikeuksien käyttö

1. Tuottaja, jolla on käytettävissään palkkio-oikeuksia, voi käyttää ne itse ja/tai luovuttaa ne väliaikaisesti toiselle tuottajalle.

2. Jos tuottaja ei kunakin vuonna käytä vähintään 4 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta palkkio-oikeuksistaan, käyttämättä jätetty osa on siirrettävä kansalliseen varastoon, lukuun ottamatta:

— tapausta, jossa tuottajalla on enintään 7 palkkio-oikeutta; jos tällainen tuottaja ei kahdesta peräkkäisestä kalenterivuodesta kumpanakin käytä vähintään 4 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta oikeuksistaan, jälkimmäisen kalenterivuoden aikana käyttämättä jätetty osa on siirrettävä kansalliseen varantoon,

— tapausta, jossa tuottaja osallistuu komission tunnustamaan laajaperäistämisohjelmaan,

— tapausta, jossa tuottaja osallistuu komission tunnustamaan varhaiseläkeohjelmaan, jossa oikeuksien siirto ja/tai väliaikainen luovutus ei ole pakollista,

tai

— asianmukaisesti perusteltuja erityistapauksia.

3. Väliaikainen luovutus voi koskea ainoastaan kokonaisia kalenterivuosia ja vähintään 24 artiklan 1 kohdassa säädettyä eläinten lukumäärää. Väliaikaisten luovutusten kausi saa kestää enintään kolme peräkkäistä vuotta; jokaisen kauden päättyessä tuottaja saa, jollei oikeuksia siirretä, takaisin kaikki oikeutensa,

jotka hänen on käytettävä itse vähintään kahden peräkkäisen vuoden aikana. Jos tuottaja ei käytä itse vähintään 4 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta oikeuksistaan kumpanakin kahdesta edellä mainitusta vuodesta, jäsenvaltion on, asianmukaisesti perusteltuja erityistapauksia lukuun ottamatta, vuosittain vietävä käyttämättömät oikeudet kansalliseen varantoon.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää komission hyväksymiin varhaiseläkeohjelmiin osallistuville tuottajille väliaikaisen luovutuksen kokonaiskeston pidennyksestä kyseisten ohjelmien perusteella.

Tuottajat, jotka ovat sitoutuneet osallistumaan laajaperäistämisohjelmaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 2078/92 ([1]) 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun toimenpiteen mukaisesti tai asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22 ja 23 artiklan mukaisesti, eivät saa sitoumuksensa kestäessä siirtää tai luovuttaa väliaikaisesti oikeuksiaan. Tätä kieltoa ei kuitenkaan sovelleta silloin, kun ohjelmassa sallitaan oikeuksien siirto ja/tai väliaikainen luovutus sellaisille tuottajille, joiden osallistuminen muihin kuin tässä alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin vaatii oikeuksien saamista.

4. Palkkio-oikeuksista on käytettävä vähintään 70 prosenttia.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin nostaa tätä prosenttiosuutta 90 prosenttiin saakka.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava ennakolta komissiolle soveltamansa prosenttiosuus.

24 artikla

Oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus

1. Jäsenvaltiot voivat tuotantorakenteensa perusteella vahvistaa niiden palkkio-oikeuksien vähimmäismäärän, jotka voidaan siirtää osittain ilman tilan siirtoa. Tämä vähimmäismäärä saa olla enintään viisi palkkio-oikeutta.

2. Palkkio-oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus voi olla pätevä vasta, kun sekä oikeudet siirtävä ja/tai luovuttava tuottaja että oikeudet vastaanottava tuottaja ovat ilmoittaneet niistä yhteisesti jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

Tämä ilmoitus on tehtävä jäsenvaltion erikseen vahvistamassa määräajassa ja viimeistään silloin, kun oikeudet vastaanottava tuottaja jättää palkkiohakemuksen, lukuun ottamatta tapauksia, joissa oikeuksien siirto tapahtuu perintönä. Tällaisessa tapauksessa oikeudet vastaanottavan tuottajan on pystyttävä esittämään asianmukaiset oikeudelliset asiakirjat sen osoittamiseksi, että hänellä on oikeus kuolleen tuottajan jäämistöön.

25 artikla

Tuottajakohtaisen enimmäismäärän muuttaminen

Oikeuksien siirron tai väliaikaisen luovutuksen tapauksessa jäsenvaltioiden on määritettävä uusi tuottajakohtainen enimmäismäärä ja annettava asianomaisten tuottajien palkkio-oikeuksien määrä näille tiedoksi 60 päivän kuluessa tuottajan palkkiohakemuksen jättöajan viimeisestä päivästä.

Ensimmäistä kohtaa ei sovelleta, jos oikeudet siirretään perintönä.

26 artikla

Tuottajat, jotka eivät omista käyttämäänsä maata

Jos tuottaja hyödyntää ainoastaan julkisessa tai yhteisessä omistuksessa olevia maita ja päättää lopettaa näiden maiden käytön ja siirtää kaikki palkkio-oikeutensa toiselle tuottajalle, häntä pidetään tuottajana, joka myy tai siirtää tilansa. Kaikissa muissa tapauksissa häntä pidetään tuottajana, joka siirtää ainoastaan palkkio-oikeutensa.

27 artikla

Siirto kansallisen varannon välityksellä

Jos jäsenvaltio säätää, että ilman tilan siirtoa tehtävä oikeuksien siirto on toteutettava asetuksen (EY) N:o 1254/1999 8 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseksi kansallisen varannon välityksellä, sen on sovellettava tämän asetuksen 23—26 artiklassa säädettyjä säännöksiä vastaavia kansallisia säännöksiä. Lisäksi tällöin:

— jäsenvaltiot voivat säätää, että väliaikainen luovutus tapahtuu kansallisen varannon välityksellä;

— siirrettäessä palkkio-oikeuksia tai luovutettaessa niitä väliaikaisesti silloin, kun ensimmäistä luetelmakohtaa sovelletaan, siirto varantoon on pätevä vasta, kun jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet siitä tiedon tuottajalle, joka siirtää ja/tai luovuttaa oikeuksiaan, ja siirto varannosta toiselle tuottajalle on pätevä vasta, kun kyseiset viranomaiset ovat antaneet siitä tiedon tälle tuottajalle.

Näillä säännöksillä on myös varmistettava, että jäsenvaltio suorittaa muusta kuin asetuksen (EY) N:o 1254/1999 8 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetusta oikeuksien osasta maksun, joka vastaa tuottajien välisen suoran oikeuksien siirron yhteydessä suoritettavaa maksua, ottaen erityisesti huomioon tuotannon kehitys kyseisessä jäsenvaltiossa. Tämä maksu on samansuuruinen kuin maksu, joka tuottajan on maksettava saadessaan vastaavia oikeuksia kansallisesta varannosta.

28 artikla

Osaoikeudet

1. Jos tämän jakson soveltamiseksi tehtyjen laskelmien tuloksena on muita kuin kokonaislukuja, ainoastaan ensimmäinen desimaali otetaan huomioon.

([1]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.

2. Jos tämän jakson säännösten soveltaminen johtaa osittaisiin palkkio-oikeuksiin joko yhdelle tuottajalle tai kansalliseen varantoon, nämä oikeuksien osat lasketaan yhteen.

3. Jos tuottajalla on osa oikeudesta, tämän osaoikeuden perusteella myönnetään ainoastaan vastaava osuus yhden palkkion ja tarvittaessa 19 artiklassa tarkoitetun kansallisen lisäpalkkion ja 32 artiklassa tarkoitetun laajaperäistämispalkkion yksikkömäärästä.

29 artikla

Hiehoja koskeva erityisjärjestely

1. Komissio päättää viimeistään 1 päivänä marraskuuta 1999, mitkä jäsenvaltiot täyttävät asetuksen (EY) N:o 1254/1999 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset.

Kyseisessä päätöksessä tarkoitettujen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2000, aikovatko ne soveltaa asetuksen (EY) N:o 1254/1999 10 artiklassa säädettyä järjestelyä, jäljempänä 'erityisjärjestely', sekä tarvittaessa vahvistamansa erityinen kansallinen enimmäismäärä. Kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

2. Jäsenvaltion, joka soveltaa erityisjärjestelyä, on vahvistettava perusteet, joilla varmistetaan palkkion maksaminen tuottajille, joiden hiehot on tarkoitettu lehmäkarjojen uudistamiseen. Näihin perusteisiin voi erityisesti sisältyä ikää ja/tai rotuominaisuuksia koskeva rajoitus.

Jäsenvaltion on ilmoitettava vahvistetut perusteet komissiolle ennen sen vuoden 1 päivää tammikuuta, jota ne koskevat. Kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

3. Jos asetuksen (EY) N:o 1254/1999 10 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun suhteellisen vähennyksen tuloksena palkkiokelpoisten eläinten lukumäärä on muu kuin kokonaisluku, desimaaliosasta myönnetään vastaava osuus yhden palkkion ja tarvittaessa 19 artiklassa tarkoitetun kansallisen lisäpalkkion ja 32 artiklassa tarkoitetun laajaperäistämispalkkion yksikkömäärästä. Tätä varten otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

4. Erityisjärjestelyä soveltavassa jäsenvaltiossa asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu pidettävien eläinten vähimmäismäärää koskeva velvollisuus on täytettävä sataprosenttisesti emolehmien osalta, jos tuottaja on jättänyt hakemuksen emolehmistä, tai hiehojen osalta, jos tuottaja on jättänyt hakemuksen hiehoista.

5. Edellä 20—28 artiklan säännöksiä ei sovelleta erityisjärjestelyssä.

IV LUKU

ERITYISPALKKIOTA JA EMOLEHMÄPALKKIOTA KOSKEVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

30 artikla

Hakemus

1. Jäsenvaltiot voivat hallinnollisista syistä säätää, että hakemus on tehtävä vähimmäismäärästä eläimiä, jos tämä määrä on enintään kolme.

2. Rajoittamatta 17 artiklan 2 kohdan ja 32 artiklan 7 kohdan soveltamista, jäsenvaltiot voivat vahvistaa palkkiohakemusten jättöajat ja -päivät ja hakemusten määrän, jonka yksi tuottaja voi esittää kalenterivuodessa palkkiojärjestelmää kohden.

31 artikla

Eläintiheys

1. Jokaiselle tuottajalle, joka saman kalenterivuoden osalta jättää:

— asetuksen (ETY) N:o 3508/92 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun hakemuksen pinta-alatuesta

sekä

— vähintään yhden hakemuksen erityispalkkiosta tai emolehmäpalkkiosta,

toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat nautayksikköjen (NY) määrän, joka vastaa sitä eläinmäärää, josta erityispalkkio tai emolehmäpalkkio voidaan myöntää tuottajan tilan rehuala huomioon ottaen.

2. Määritettäessä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklassa tarkoitettua eläintiheyttä menetellään seuraavasti:

a) otetaan huomioon tuottajalle kyseisenä kalenterivuonna alkaneen 12 kuukauden pituisen lisämaksujärjestelmän soveltamisajanjakson alkamista edeltävänä 31 päivänä maaliskuuta annettu maidon tilakohtainen enimmäismäärä;

b) tämän viitemäärän tuottamiseen tarvittava lypsylehmien määrä lasketaan 18 artiklan mukaisesti.

3. Palkkioon oikeutettujen eläinten lukumäärän vahvistamiseksi:

a) yhdennetyn järjestelmän puitteissa annettujen sääntöjen mukaisesti vahvistettu hehtaarimäärä kerrotaan asetuksen (EY) N:o 1254/1999 12 artiklassa tarkoitetulla eläintiheydellä;

b) näin saadusta luvusta vähennetään tuottajalle annetun maidon viitemäärän tuottamiseen tarvittavaa lypsylehmämäärää vastaava määrä nautayksikköjä;

c) näin saadusta luvusta vähennetään sitä lampaiden ja vuohien määrää vastaava määrä nautayksikköjä, josta on jätetty palkkiohakemus.

Näin saatu lopullinen luku vastaa suurinta nautayksikkömäärää, josta voidaan myöntää erityispalkkio ja emolehmäpalkkio.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kullekin asianomaiselle tuottajalle tuottajan eläintiheys ja siitä seuraava nautayksikkömäärä, josta palkkio voidaan myöntää.

32 artikla

Laajaperäistämispalkkio

1. Saadakseen laajaperäistämispalkkion tuottajan on pinta-alatukihakemuksessaan ilmoitettava, että hän haluaa osallistua laajaperäistämispalkkiojärjestelmään.

2. Laajaperäistämispalkkiota ei myönnetä eläimistä, joista erityispalkkiota pidetään 3 artiklan mukaisesti myönnettynä.

3. Sen varmistamiseksi, että asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti laskettu eläinten lukumäärä noudattaa mainitun asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa määriteltyä eläintiheyttä, jäsenvaltion on joka vuosi vahvistettava vähintään viisi eläintenlaskentapäivää ja ilmoitettava ne komissiolle.

Paitsi jos jäsenvaltio päättää, että laskentapäiviä ovat vuoden kaikki päivät:

— laskentapäivät on jaettava sattumanvaraisesti siten, että ne edustavat koko vuotta, ja niitä on muutettava vuosittain

ja

— jokainen laskentapäivä on vahvistettava jälkikäteen, ja siitä ilmoitetaan tuottajalle aikaisintaan kahden viikon kuluttua vahvistamisesta.

Näinä päivinä jäsenvaltio voi valintansa mukaan toteuttaa eläinten laskennan jommallakummalla seuraavista menetelmistä:

— jäsenvaltio pyytää tuottajaa ilmoittamaan jäsenvaltion erikseen vahvistamaan päivämäärään mennessä tilansa eläinluettelon perusteella nautayksikköjen lukumäärän tai asetuksen (EY) N:o 1254/1999 liitteessä III tarkoitetun kummankin nautaryhmän eläinten lukumäärän;

tai

— jäsenvaltio, jolla on käytössään asetuksen (EY) N:o 820/97 3 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan mukainen ATK-tietokanta, määrittää nautayksikköjen määrän tämän tietokannan perusteella, jos sen sisältämien tietojen oikeellisuus täyttää jäsenvaltion laajaperäistämispalkkiojärjestelmän soveltamiseksi edellyttämät riittävät takeet.

Nautayksikköjen lukumäärä, jonka perusteella määritetään, onko tuottaja noudattanut asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 2 kohdassa määriteltyä eläintiheyttä, on aritmeettinen keskiarvo laskentapäivinä todettujen nautayksikköjen määristä, joihin on lisätty niitä lampaita ja vuohia vastaavat nautayksikköjen määrät, joista on samana kalenterivuonna jätetty palkkiohakemus.

Kuitenkin tapauksissa, joissa jäsenvaltio on päättänyt, että laskentapäiviä ovat vuoden kaikki päivät, se voi säätää, että a ja b alakohdassa tarkoitetut lukumäärät lasketaan suhteessa aikaan, jonka eläimet ovat tilalla.

Jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet asetuksen (EY) N:o 1259/1999 7 artiklan soveltamiseksi tapauksessa, jossa tuottajat luovat keinotekoisesti asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklassa vaaditut edellytykset käyttämällä hyväkseen tiheyslukuja, jotka ovat osan vuotta poikkeuksellisen alhaiset.

4. Poiketen 3 kohdasta jäsenvaltio voi antaa tuottajalle mahdollisuuden valita yksinkertaistetun järjestelmän.

Tällöin tuottajan on hakemuksessaan pinta-alatuesta ilmoitettava:

a) noudattaneensa jokaisena päivänä pinta-alatukihakemuksensa jättämiseen asti asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklassa määriteltyä enimmäistiheyttä

ja

b) sitoutuvansa noudattamaan mainittua eläintiheyttä jokaisena päivänä pinta-alatukihakemuksen jättämisestä 31 päivään joulukuuta.

Jos jäsenvaltio on päättänyt soveltaa asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa, tuottajan on ilmoitettava hakemuksessaan kumpaa enimmäistiheyttä hän noudattaa. Tuottaja voi muuttaa tätä valintaansa ennen ajankohtaa, jona hänelle ilmoitetaan eläinten lukumäärän tarkastamisesta paikalla.

Tuottaja voi ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle sitoumuksensa peruuttamisesta ennen ajankohtaa, jona hänelle ilmoitetaan eläinten lukumäärän tarkastamisesta paikalla. Tällöin hän ei saa laajaperäistämispalkkiota.

Tässä kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen ja sitoumukseen sovelletaan yhdennetyn järjestelmän valvontaa ja seuraamuksia koskevia säännöksiä.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2000 asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamiseksi käyttämänsä käsitteen 'laidun' määritelmä. Kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista on ilmoitettava komissiolle ennen asianomaisen vuoden 1 päivää tammikuuta.

6. Komissio päättää viimeistään 1 päivänä marraskuuta 1999, mitkä jäsenvaltiot täyttävät asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut edellytykset.

Mainitun kohdan soveltamiseksi vuoristoalueen tuottajana pidetään jokaista tuottajaa:

— jonka tila sijaitsee vuoristoalueella

tai

— jonka rehualasta vähintään 50 prosenttia sijaitsee vuoristoalueella.

7. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista tuottajan, joka haluaa saada laajaperäistämispalkkion 6 kohdan mukaisesti, on ilmoitettava tästä eläintukihakemuksessaan. Hänen on pidettävä vähintään hakemuksen jättämistä seuraavien kuuden peräkkäisen kuukauden ajan vähintään yhtä monta lypsylehmää kuin lypsylehmien lukumäärä, josta laajaperäistämispalkkiota on haettu. Tämä kuuden kuukauden pitoaika alkaa hakemuksen jättämistä seuraavasta päivästä.

Hakemukset on tehtävä jäsenvaltion erikseen vahvistaman kalenterivuoteen sisältyvän kuuden kuukauden ajanjakson kuluessa.

Jäsenvaltio voi säätää erillisistä jättökausista tämän jakson sisällä.

8. Lypsylehmien määrä, josta yhdelle tuottajalle voidaan myöntää laajaperäistämispalkkio, ei saa ylittää kumpaakaan seuraavista luvuista:

a) kyseisenä kalenterivuonna alkavan 12 kuukauden pituisen lisämaksujärjestelmän soveltamisajanjakson alkamista edeltävänä 31 päivänä maaliskuuta kyseiselle tuottajalle myönnetyn tuottajakohtaisen viitemäärän tuottamiseen tarvittava määrä lypsylehmiä, joka lasketaan liitteessä II määritellyn keskimääräisen maitotuotoksen perusteella;

b) 3 kohdan mukaisesti määritetty tilan lehmien kokonaismäärä, josta vähennetään tilakohtaista enimmäismäärää vastaava määrä emolehmiä.

9. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa tai lakata soveltamasta asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on ilmoitettava tästä komissiolle ennen asianomaisen kalenterivuoden 1 päivää tammikuuta.

10. Laskettaessa eläintiheyttä tämän artiklan soveltamiseksi otetaan huomioon ainoastaan kaksi ensimmäistä desimaalia.

33 artikla

Pitoaikojen määrittäminen

Edellä 5 artiklassa, 9 artiklan 1 kohdassa, 16 artiklan ja 32 artiklan 7 kohdassa sekä 37 artiklassa tarkoitettujen pitoaikojen viimeinen päivä on kauden alkamispäivän kanssa samannumeroista päivää edeltävä päivä riippumatta siitä, onko se työpäivä vai ei.

V LUKU

TEURASTUSPALKKIO

(asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artikla)

34 artikla

Osallistumisilmoitus

Jäsenvaltio voi säätää, että saadakseen kalenterivuodelta myönnettävän teurastuspalkkion jokaisen tuottajan on jätettävä osallistumisilmoitus ennen kyseisen kalenterivuoden ensimmäisen hakemuksen jättöä tai samanaikaisesti sen kanssa.

Jos tuottaja ei kuitenkaan tee muutoksia osallistumisilmoitukseensa, jäsenvaltio voi hyväksyä aikaisemmin jätetyn osallistumisilmoituksen voimassaolon jatkumisen.

35 artikla

Hakemus

1. Eläintukihakemuksessa on mainittava teurastuspalkkion maksamiseksi vaadittavat tiedot ja 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen syntyneistä eläimistä erityisesti eläimen syntymäpäivä.

Eläintukihakemus jätetään jäsenvaltion erikseen vahvistamassa määräajassa, joka saa olla enintään kuusi kuukautta siitä, kun eläin on teurastettu tai viety yhteisön tullialueelta, ja jonka on päätyttävä viimeistään seuraavan vuoden helmikuun lopussa, lukuun ottamatta poikkeustapauksia, joista asianomainen jäsenvaltio päättää erikseen viennin tai lähettämisen yhteydessä.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että hakemuksen tekee muu henkilö kuin tuottaja. Tällöin hakemukseen on merkittävä sen tuottajan nimi ja osoite, jolle palkkio on tarkoitus maksaa.

Yhdennetyn järjestelmän vaatimusten lisäksi jokaisessa hakemuksensa on oltava:

a) teurastuspalkkiota haettaessa teurastamon todistus tai vähintään vastaavat tiedot sisältävä teurastamon laatima tai varmentama asiakirja, jossa vahvistetaan:

   i) teurastamon nimi ja osoite (tai vastaava koodi);

   ii) teurastuspäivä sekä eläinten tunnistenumerot ja teurastusnumerot;

   iii) vasikoiden osalta teuraspaino (ellei sovelleta 36 artiklan 4 kohtaa);

b) kolmanteen maahan viedyn eläimen osalta:

   i) lähettäjän nimi ja osoite (tai vastaava koodi);

   ii) eläinten tunnistenumerot;

   iii) vienti-ilmoitus, jossa mainitaan 1 päivän tammikuuta 1998 jälkeen syntyneiden eläinten ikä ja, jollei 36 artiklan 4 kohdan soveltamisesta muuta johdu, vasikoiden elopaino, joka saa olla enintään 290 kilogrammaa;

   iv) yhteisön tullialueelta poistumista koskeva todiste, joka annetaan samoin kuin vientitukien yhteydessä.

Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava jäsenvaltion hyväksymän elimen tai elinten välityksellä; nämä tiedot voidaan toimittaa tietokoneella.

Jäsenvaltioiden on tarkastettava säännöllisesti ja ennalta ilmoittamatta toimitettujen todistusten tai asiakirjojen sekä tarvittaessa viidennessä alakohdassa tarkoitettujen tietojen oikeellisuus.

2. Poiketen 1 kohdasta jäsenvaltiot, joilla on asetuksen (EY) N:o 820/97 3 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettu tietokanta, voivat säätää, että teurastamojen toimivaltaiselle hallintoyksikölle toimittamat eläinten teurastamista koskevat tiedot vastaavat tuottajan nimissä tehtyä teurastuspalkkiohakemusta, jos tämän tietokannan sisältämien tietojen oikeellisuus täyttää jäsenvaltion edellyttämät riittävät takeet teurastuspalkkiojärjestelmän ja tarvittaessa urospuolisista naudoista maksettavan erityispalkkion ja/tai lisäpalkkioiden, jos nämä maksetaan teurastuksen yhteydessä, järjestelmän ja/tai kausiporrastuspalkkiojärjestelmän soveltamiseksi.

Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että hakemus on jätettävä. Tällöin sen on määriteltävä hakemukseen liitettävät tiedot.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät soveltaa tätä kohtaa, on ilmoitettava siitä komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 2000. Niiden on ilmoitettava komissiolle kaikista myöhemmin tehtävistä muutoksista ennen niiden täytäntöönpanoa.

Niiden on varmistettava, että maksajavirastot saavat käyttöönsä kaikki maksatuksen edellytyksenä olevat tiedot ja erityisesti:

a) kyseisen vuoden kuluessa teurastettujen eläinten asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tyypit ja määrät;

b) mainitussa artiklassa tarkoitettujen eläinten ikää ja teuraspainoa koskevien edellytysten ja 37 artiklassa tarkoitetun pitoajan noudattamista koskevat tiedot;

c) tarvittaessa tiedot, jotka edellytetään teurastuksen yhteydessä maksettavan erityispalkkion ja/tai lisäpalkkioiden, jos ne maksetaan teurastuksen yhteydessä, ja/tai kausiporrastuspalkkion maksamiseksi.

3. Jos eläimillä on käyty yhteisön sisäistä kauppaa 37 artiklassa tarkoitetun pitoajan jälkeen, teurastamon on laadittava 1 kohdan neljännen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu asiakirja, vaikka jäsenvaltio, jossa teurastus on suoritettu, olisi päättänyt soveltaa 2 kohdassa säädettyä poikkeusta.

Kaksi jäsenvaltiota voi kuitenkin sopia soveltavansa keskenään 2 kohdassa säädettyä järjestelmää, jos niiden ATK-pohjaiset tiedonvaihtojärjestelmät ovat yhteensopivia.

Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan toimitettujen asiakirjojen oikeellisuuden ja/tai vaihdettujen tietojen paikkansapitävyyden varmistamiseksi. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltion, jossa maksu suoritetaan, on toimitettava jäsenvaltiolle, jossa eläin on teurastettu, teurastamokohtaisesti jaoteltu yhteenveto teurastamojen todistuksista (tai niitä vastaavat tiedot), jotka on saatu viimeksi mainitusta jäsenvaltiosta.

36 artikla

Ruhon paino ja tarjontamuoto

1. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi vasikan ruhon tarjontamuoto on nyljetty ruho, josta on laskettu veri sekä poistettu sisälmykset, pää ja sorkat, mutta ei maksaa, munuaisia ja munuaisrasvaa.

2. Huomioon otettava paino on jäähdytetyn ruhon paino tai mahdollisimman nopeasti teurastuksen jälkeen mitattu lämpimän ruhon paino, josta vähennetään kaksi prosenttia.

3. Jos ruholta on poistettu maksa, munuaiset ja/tai munuaisrasva, sen painoon lisätään:

a) maksan osalta 3,5 kilogrammaa

b) munuaisten osalta 0,5 kilogrammaa

c) munuaisrasvan osalta 3,5 kilogrammaa.

4. Jäsenvaltio voi säätää, että jos vasikan ikä teurastus- tai vientihetkellä on alle 5 kuukautta, asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa säädettyä painoedellytystä pidetään täytettynä.

Jos teuraspainoa ei voida määrittää teurastamossa, mainittua painoedellytystä pidetään täytettynä, jos elopaino on enintään 290 kilogrammaa.

37 artikla

Palkkion saaja

1. Palkkio maksetaan tuottajalle, joka on pitänyt eläintä kahden kuukauden vähimmäispitoajan, jonka päättymisestä teurastukseen tai vientiin on kulunut vähemmän kuin yksi kuukausi.

2. Alle kolmen kuukauden ikäisinä teurastettujen vasikoiden osalta pitoaika on yksi kuukausi.

38 artikla

Kansalliset enimmäismäärät

1. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 11 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät ilmoitetaan liitteessä III.

2. Jos suhteellisen vähennyksen soveltamisen johdosta palkkiokelpoisten eläinten lukumääräksi tulee muu kuin kokonaisluku, desimaaliosasta myönnetään yhden eläinkohtaisen palkkion vastaava osuus. Tätä varten otetaan huomioon ainoastaan ensimmäinen desimaali.

VI LUKU

LISÄTUET

(asetuksen (EY) N:o 1254/1999 14—20 artikla)

39 artikla

Kansalliset säännöt

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 18 artiklan mukaisesti komissiolle toimitettaviin yksityiskohtaisiin tietoihin on sisällyttävä tiedot seuraavista:

1. Eläinkohtaiset tuet (tarvittaessa):

   a) alustavat määrät eläinkohtaisesti eläinryhmien mukaan, sekä myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt;

   b) alustava ennuste kutakin eläinryhmää koskevista kokonaismenoista (ja maininta siitä, onko maksut suoritettu teurastuspalkkion lisänä) ja eläinten lukumäärästä;

   c) eläintiheyttä koskevat erityisvaatimukset (paitsi teurastuspalkkion lisänä maksettavan palkkion osalta);

   d) urospuolisten nautojen lukumäärän tilakohtaiset rajoitukset (tarvittaessa);

   e) muut tiedot soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

   Edellä a ja b alakohdassa tarkoitetut eläinryhmät ovat seuraavat: sonnit, härät, emolehmät, lypsylehmät, emolehmäpalkkioon oikeutetut hiehot ja muut hiehot tai jäsenvaltion määrittelemät näiden ryhmien alaryhmät.

2. Pinta-alatuet (tarvittaessa):

   a) alueellisten perusalojen laskeminen;

   b) alustavat hehtaarikohtaiset määrät;

   c) alustava ennuste kokonaismenoista ja hehtaarien määrästä;

   d) muut tiedot soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

40 artikla

Yksityiskohtainen kertomus

Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 19 artiklan mukaisesti komissiolle toimitettavaan yksityiskohtaiseen kertomukseen on sisällyttävä ajantasaistettuina ja täydennettyinä tiedot, joista säädetään 39 artiklassa.

Lisäksi niihin on sisällyttävä:

a) luettelo lisätukijärjestelmän täytäntöönpanossa kohdatuista vaikeuksista;

b) arvio tämän järjestelmän tehokkuudesta;

c) mahdolliset ehdotukset järjestelmän kehittämiseksi tulevaisuudessa.

VII LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

41 artikla

Ennakot

1. Toimivaltainen viranomainen maksaa tuottajalle hallinnollisten ja paikalla tehtyjen tarkastusten tulosten perusteella palkkiokelpoisten eläinten vahvistetusta määrästä ennakon, joka on 60 prosenttia erityispalkkion, emolehmäpalkkion ja teurastuspalkkion määrästä.

Erityispalkkion, 29 artiklassa tarkoitetun hiehoja koskevan erityisjärjestelyn ja/tai teurastuspalkkion osalta jäsenvaltio voi vähentää ennakon määrää, joka ei kuitenkaan saa olla pienempi kuin 40 prosenttia.

Ennakkoa ei voi maksaa ennen sen kalenterivuoden 16 päivää lokakuuta, jonka osalta palkkiota haetaan.

2. Lopullisen palkkionmaksun yhteydessä maksetaan sen palkkiomäärän, johon tuottajalla on oikeus, ja maksetun ennakon erotus.

42 artikla

Palkkionmaksuvuosi

Määräytymisperuste erityispalkkio-, emolehmäpalkkio-, kausiporrastuspalkkio- ja laajaperäistämispalkkiojärjestelmään kuuluvien eläinten palkkionmaksuvuodelle sekä eläintiheyttä laskettaessa käytettävälle nautayksiköiden määrälle on hakemuksen jättöpäivä.

Kuitenkin silloin, kun kyseessä on erityispalkkion myöntäminen noudattaen yhtä 8 artiklassa säädetyistä vaihtoehdoista,

— jos eläin on teurastettu viimeistään 31 päivänä joulukuuta

ja

— jos kyseistä eläintä koskeva palkkiohakemus jätetään tämän päivän jälkeen,

sovellettavan palkkion määrä on sen vuoden 31 päivänä joulukuuta voimassa oleva määrä, jona eläin on teurastettu.

Tuen määrän soveltamista ja 38 artiklan mukaisen suhteellisen vähennyksen laskemista varten palkkionmaksuvuosi on teurastuspalkkion osalta teurastus- tai vientivuosi.

43 artikla

Muuntaminen kansalliseksi valuutaksi

Palkkioiden ja laajaperäistämispalkkioiden määrää muunnettaessa kansalliseksi valuutaksi käytetään 42 artiklan mukaisesti vahvistettua palkkionmaksuvuotta edeltävän joulukuun valuuttakurssien aikaan suhteutettua laskettua keskiarvoa.

44 artikla

Tiettyjen aineiden tai tuotteiden käyttöön taikka laittomaan hallussapitoon liittyvät seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava yhteisön eläinlääkintäalan asiaa koskevissa säännöksissä kiellettyjen aineiden tai tuotteiden käytön taikka laittoman hallussapidon uusimisesta rikkomisen vakavuuden perusteella asetuksen (EY) N:o 1254/1999 23 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetty palkkiojärjestelmästä poissulkemisen ajanjakso.

45 artikla

Kansalliset soveltamistoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän asetuksen moitteettomaksi soveltamiseksi. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

46 artikla

Tietojen toimittaminen

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä tammikuuta 2000 alkaen toimitettava viimeistään jokaisen vuoden 15 päivänä syyskuuta (kuluvan vuoden ensimmäisen puoliskon osalta) ja 1 päivänä maaliskuuta (edeltävän vuoden toisen puoliskon osalta) komissiolle seuraavat tiedot:

a) niiden urospuolisten nautojen lukumäärä, joista on haettu erityispalkkiota, eriteltynä seuraavasti:

— ikäryhmä

— eläintyyppi (sonni tai härkä),

b) niiden lehmien lukumäärä, joista on haettu emolehmäpalkkiota, eriteltynä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien mukaisesti,

c) niiden eläinten lukumäärä, joista on haettu teurastuspalkkiota, eriteltynä eläintyypin (täysikasvuinen nauta tai vasikka) mukaan ja täsmentäen onko kyse teurastetuista vai viedyistä eläimistä,

d) niiden eläinten lukumäärä, joita koskevat kausiporrastuspalkkiohakemukset on hyväksytty, eriteltyinä sen mukaan, onko erityispalkkio myönnetty ensimmäisessä vai toisessa ikäryhmässä, sekä kumpaakin edellä mainittua ikäryhmää vastaavien tuottajien lukumäärän mukaan.

2. Vuodesta 2001 alkaen jäsenvaltioiden on toimitettava viimeistään 31 päivänä heinäkuuta edeltävän kalenterivuoden osalta seuraavat tiedot:

a) niiden urospuolisten nautojen määrä, joita koskevat erityispalkkiohakemukset on hyväksytty, eriteltynä seuraavasti:

— ikäryhmä

— eläintyyppi (sonni tai härkä),

ja eritellen:

— mahdollisesti myönnetty laajaperäistämispalkkio (eriteltynä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen rajoitusten mukaan) sekä jaoteltuna mainittujen rajoitusten mukaan asiaomaisten eläintuottajien määrä,

— niiden ikäryhmittäin eriteltyjen eläinten lukumäärä, joista ei ole myönnetty edellisen kalenterivuoden erityispalkkiota alueellisen enimmäismäärän soveltamisen vuoksi.

b) Niiden lehmien ja hiehojen määrä, joita koskeva emolehmäpalkkiohakemus on hyväksytty, eriteltynä asetuksen (EY) N:o 1254/1999 6 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien mukaan ja ilmoittaen mahdollisesti myönnetty laajaperäistämispalkkio (eriteltynä mainitun asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen rajoitusten mukaan) sekä näiden kummankin järjestelmän osalta asianomaisten tuottajien määrä.

c) niiden lypsylehmien lukumäärä, joita koskevat laajaperäistämispalkkiohakemukset on hyväksytty.

d) niiden eläinten lukumäärä, joista ei ole myönnetty edellisen kalenterivuoden palkkiota hiehojen alueellisen enimmäismäärän soveltamisen vuoksi.

e) tarvittaessa tieto emolehmäpalkkiota täydentävän kansallisen lisäpalkkion myöntämisestä täsmentäen:

— myöntämisedellytykset

ja

— eläintä kohden myönnetty määrä,

f) niiden eläinten lukumäärä, joita koskevat eläintiheyden vaatimuksesta vapautetut palkkiohakemukset on hyväksytty, sekä asianomaisten tuottajien lukumäärä,

g) niiden eläinten lukumäärä, joita koskevat teurastuspalkkiohakemukset on hyväksytty, eriteltynä eläintyypin (täysikasvuinen nauta tai vasikka) mukaan ja täsmentäen, onko tuki myönnetty teurastuksen vai viennin yhteydessä, sekä kunkin alajaottelun osalta asianomaisten tuottajien lukumäärä.

3. Jäsenvaltioiden on vuodesta 2001 alkaen ilmoitettava komissiolle viimeistään kunkin kalenterivuoden 31 päivänä heinäkuuta niiden eläinten lukumäärä eläintyypin mukaan eriteltynä, joista edeltävän kalenterivuoden teurastuspalkkiota ei myönnetty kansallisten enimmäismäärien soveltamisen vuoksi.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä artiklassa säädetyt tiedot käyttäen liitteessä IV olevia taulukoita.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

47 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 805/68 säännöksistä siirtymisen helpottamiseksi asetuksen (EY) N:o 1254/1999 säännöksiin on asetuksen (ETY) N:o 1254/1999 50 artiklan mukaisesti ne tiedot, jotka on toimitettava komissiolle vuodelta 1999, toimitettava asetuksen (ETY) N:o 3886/92 yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Asetuksen (EY) N:o 1254/1999 21 artiklassa tarkoitettua eläinten tunnistus- ja rekisteröintivelvollisuutta sovelletaan ennen 1 päivää tammikuuta 1998 syntyneisiin eläimiin neuvoston direktiivissä 92/102/ETY [1] säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, lukuun ottamatta eläimiä, jotka ovat yhteisön sisäisen kaupan kohteena.

48 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (ETY) N:o 3886/92 1 päivästä tammikuuta 2000.

Sitä sovelletaan edelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999 jätettyihin hakemuksiin.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksena tähän asetukseen.

49 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000, lukuun ottamatta 10, 11 ja 15 artiklassa, 21 artiklan 2 kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa, 29 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 32 artiklan 5, 6 ja 9 kohdassa, 35 artiklan 2 kohdassa ja 39 artiklassa säädettyjä tiedonantoja ja päätöksiä koskevia säännöksiä, joita sovelletaan tämän asetuksen voimaantulosta.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä lokakuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

[1] EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32.

LIITE I

LUETTELO 14 ARTIKLASSA TARKOITETUISTA NAUTAKARJARODUISTA

— Angler Rotvieh (Angeln) — Rød dansk mælkerace (RMD),

— Ayrshire

— Armoricaine

— Bretonne pie-noire

— Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie-noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/Pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR)

— Groninger Blaarkop

— Guernsey

— Jersey

— Malkeborthorn

— Reggiana

— Valdostana Nera

— Itäsuomenkarja

— Länsisuomenkarja

— Pohjoissuomenkarja.

LIITE II

18 ARTIKLASSA TARKOITETTU KESKIMÄÄRÄINEN MAITOTUOTOS

(kilogrammaa)

Belgia	5 450
Tanska	6 800
Saksa	5 800
Kreikka	4 250
Espanja	4 650
Ranska	5 550
Irlanti	4 100
Italia	5 150
Luxemburg	5 700
Alankomaat	6 800
Itävalta	4 650
Portugali	5 100
Suomi	6 400
Ruotsi	7 150
Yhdistynyt kuningaskunta	5 900

LIITE III

38 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TEURASTUSPALKKION KANSALLISET ENIMMÄISMÄÄRÄT

	täysikasvuiset naudat	vasikat
Belgia	711 232	335 935
Tanska	711 589	54 700
Saksa	4 357 713	652 132
Kreikka	235 060	80 324
Espanja	1 982 216	25 629
Ranska	4 041 075	2 045 731
Irlanti	1 776 668	0
Italia	3 426 835	1 321 236
Luxemburg	21 867	3 432
Alankomaat	1 207 849	1 198 113
Itävalta	546 557	129 881
Portugali	325 093	70 911
Suomi	382 536	10 090
Ruotsi	502 063	29 933
Yhdistynyt kuningaskunta	3 266 212	26 271

LIITE IV

21 artiklan 3 kohdassa ja 46 artiklassa tarkoitettu taulukko

1. **ERITYISPALKKIO**

Eläinten lukumäärä

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Vaadittavat tiedot	Yleinen järjestelmä ja teurastusohjelma		Ainoastaan teurastusohjelma	
				Yksi ainoa ikäryhmä tai ensimmäinen ikäryhmä		Toinen ikäryhmä	Molemmat ikäryhmät yhteensä
				Sonnit	Härät	Härät	Härät
46 artiklan 1 kohdan a alakohta	15 päivä syyskuuta	1.1	Niiden eläinten lukumäärä, joista on haettu palkkioita jaksolle tammikuu—kesäkuu				
	1 päivä maaliskuuta	1.2	Niiden eläinten lukumäärä, joista on haettu palkkioita jaksolle heinäkuu—joulukuu				
46 artiklan 2 kohdan a alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	31 päivä heinäkuuta	1.3	Niiden eläinten lukumäärä, joista on myönnetty palkkio Koko vuosi				
46 artiklan 2 kohdan a alakohdan neljäs luetelmakohta	31 päivä heinäkuuta	1.4	Niiden eläinten lukumäärä, joista ei ole myönnetty palkkiota alueellisen enimmäismäärän soveltamisen vuoksi				

Tuottajien lukumäärä

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Vaadittavat tiedot	Yleinen järjestelmä ja taurastusohjelma			Ainoastaan teurastusohjelma
				Yksi ainoa ikäryhmä tai ensimmäinen ikäryhmä	Toinen ikäryhmä	Molemmat ikäryhmät yhteensä	Ainoastaan molemmat ikäryhmät yhteensä
46 artiklan 2 kohdan a kohdan kolmas luetelmakohta	31 päivä heinäkuuta	1.5	Palkkiota saavien tuottajien lukumäärä				

2. **KAUSIPORRASTAULUKKO**

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Vaadittavat tiedot	Yksi ainoa ikäryhmä tai ensimmäinen ikäryhmä	Toinen ikäryhmä	Molemmat ikäryhmät yhteensä
46 artiklan 1 kohdan d alakohta	15 päivä syyskuuta	2.1	Niiden eläinten lukumäärä, joista on haettu palkkioita			
		2.2	Tuottajien lukumäärä			
	1 päivä maaliskuuta	2.3	Niiden eläinten lukumäärä, joista on haettu palkkio			
		2.4	Tuottajien lukumäärä			

3. **EMOLEHMÄPALKKIO**

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Vaadittavat tiedot	Yksinomaan emolehmäkarjat	Sekakarjat
46 artiklan 1 kohdan b alakohta	15 päivä syyskuuta	3.1	Niiden eläinten lukumäärä, joista on haettu palkkioita jaksolle tammikuu—kesäkuu		
	1 päivä maaliskuuta	3.2	Niiden eläinten lukumäärä, joista on haettu palkkioita jaksolle heinäkuu—joulukuu		
46 artiklan 2 kohdan b alakohta	31 päivä heinäkuuta	3.3	Niiden eläinten lukumäärä, joista on myönnetty palkkio (koko vuosi)		
		3.4	Niiden hiehojen lukumäärä, joista on myönnetty palkkio (koko vuosi)		
		3.5	Palkkioita saavien tuottajien lukumäärä (koko vuosi)		
				Määrä eläintä kohden	
46 artiklan 2 kohdan e alakohta	31 päivä heinäkuuta	3.6	Kansallinen palkkio		
46 artiklan 2 kohdan d alakohta	31 päivä heinäkuuta	3.7	Niiden eläinten lukumäärä, joista ei ole myönnetty palkkioita hiehojen kansallisen enimmäismäärän vuoksi		

4. **LAAJAPERÄISTÄMISPALKKIO**

4.1 *Ainoastaan yhden eläintiheyden soveltaminen (asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta)*

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Vaadittavat tiedot	Erityispalkkio	Emolehmäpalkkio	Lypsylehmät	Yhteensä
46 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta	31 päivä heinäkuuta	4.1.1	Niiden eläinten lukumäärä, joista on myönnetty palkkio				
		4.1.2	Palkkiota saavien tuotajien lukumäärä				

4.2 *Eläintiheyden enimmäismäärän soveltaminen (asetuksen (EY) N:o 1254/1999 13 artiklan 2 kohdan toinen alakohta)*

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Vaadittavat tiedot	Erityispalkkio		Emolehmäpalkkio		Lypsylehmät		Yhteensä	
				1,4—1,8	< 1,4	1,4—1,8	< 1,4	1,4—1,8	< 1,4	1,4—1,8	< 1,4
46 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohta	31 päivä heinäkuuta	4.2.1	Niiden eläinten lukumäärä, joista on myönnetty palkkio								
		4.2.2	Palkkiota saavien tuottajien lukumäärä								

5. **ELÄINTIHEYDESTÄ RIIPPUMATON PALKKIO**

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Vaadittavat tiedot	Eläimet	Tuottajat
46 artiklan 2 kohdan f alakohta	31 päivä heinäkuuta	5	Niiden eläinten ja tuottajien lukumäärä, joille on myönnetty eläintiheydestä myönnetty riippumaton palkkio		

6. **TEURASTUSPALKKIO**

Eläinten lukumäärä

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Vaadittavat tiedot	Teurastus		Vienti	
				Täysikasvuiset	Vasikat	Täysikasvuiset	Vasikat
46 artiklan 1 kohdan c alakohta	15 päivä syyskuuta	6.1	Niiden eläinten lukumäärä, joista on haettu palkkioita jaksolle tammikuu—kesäkuu				

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Vaadittavat tiedot	Teurastus		Vienti	
				Täysikasvuiset	Vasikat	Täysikasvuiset	Vasikat
	1 päivä maaliskuuta	6.2	Niiden eläinten lukumäärä, joista on haettu palkkioita jaksolle heinäkuu—joulukuu				
46 artiklan 2 kohdan g alakohta	31 päivä heinäkuuta	6.3	Niiden eläinten lukumäärä, joista on myönnetty palkkio Koko vuosi				
46 artiklan 3 kohta	31 päivä heinäkuuta	6.4	Niiden eläinten lukumäärä, joista ei ole myönnetty palkkiota kansallisen enimmäismäärän vuoksi				

Tuottajien lukumäärä

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Vaadittavat tiedot	Teurastus		Vienti	
				Täysikasvuiset	Vasikat	Täysikasvuiset	Vasikat
46 artiklan 2 kohdan g alakohta	31 päivä heinäkuuta	6.5	Palkkiota saavien tuottajien lukumäärä				

7. **EMOLEHMÄKIINTIÖ**

Asetus (EY) N:o 2342/1999	Viimeinen jättöpäivä	Viite	Oikeuksien määrä vuodessa	Oikeuksia luovutettu kansalliseen varantoon seuraavasta syystä:		Kansallisesta varannosta saadut oikeudet	Oikeuksien määrä kauden lopussa
21 artiklan 3 kohta	1 päivä maaliskuuta (Alustavat tiedot)	7.1		(a) Siirrot ilman tilan siirtoa	(b) Riittämätön käyttö		
21 artiklan 3 kohta	31 päivä heinäkuuta (Lopulliset tiedot)	7.2					